

WELKOM TERUG, TANTE

Avondvullende klucht in twee bedrijven

door

EDWIN WOONS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WELKOM TERUG, TANTE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EDWIN WOONS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Emma - Freule, eigenaresse landgoed Heuvelvanck

Anna - de dochter

Tante Lydia - komt uit Nieuw-Zeeland

Bregje - persoonlijk verpleegkundige van Lydia

Groen - groenteboer

Baak - bloemist

Vera - internet date van Baak

Ludewien - kunstschilderes/dierenvriend

Simon - zoon van Ludewien

Groenma - moeder van Groen

DECOR:

Vanuit de zaal gezien kijken we op het terras van Emma.

Midden achter de tuindeuren. Rechtsvoor op het toneel staat een tuinschuurtje.

Rechtsachter een pad dat om het huis heen loopt naar de voorkant.

Linksvoor begint het tuinpad.

Rechts naast de tuindeuren tuintafel met stoelen. Links op het toneel staat halverwege een tuinbankje.

Verder is het zomer dus veel bloemen.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek open gaat is het toneel leeg. Het is negen uur 's ochtends, de zon schijnt.

(Emma komt midden op via de tuindeuren, zij heeft een stapeltje post in haar hand. Zij gaat zitten en neemt de post door)

Anna: *(komt op via tuindeuren, draagt een blad met daarop een koffiekannetje, kopjes, melk en suiker. Eventueel nog twee croissantjes)*
Morgen mam. *(Emma kreunt)* Slecht geslapen? Hier neem wat koffie.
(Emma staat op, kreunt en kijkt verwildert om zich heen) Mam, toe zeg is wat.

Emma: Ik wil een man.

Anna: Ok.....

Emma: Ik wil er twee.

Anna: Joh.....

Emma: En ik wil een zoon.....

Anna: Mam, gedraagt u zich eens. Het is nog voor tien en u wilt al twee mannen en een zoon.

Emma: Ik heb mannen nodig.

Anna: U heeft het al 23 jaar zonder gedaan. En om op uw leeftijd nog opnieuw aan kinderen te beginnen, ik weet het niet hoor, is dat niet gevaarlijk?

Emma: Tante Lydia komt.

Anna: Ken ik die?

Emma: Hier lees maar. *(geeft brief aan Anna)*

Anna: *(leest brief)*

Lieve Emma, je zult wel blij zijn dat het eindelijk zover is. De reis is geboekt en ik ben van plan een maand in Nederland te blijven. Ik moet een aantal zakelijke dingen regelen, ik neem Bregje daarom ook mee. Ik verheug me zo om jou weer te zien na al die jaren. Ik ben ook heel benieuwd naar je man en de kinderen.

Wat zullen ze al groot zijn.

En beloof me dat je die fantastische huisknecht van jullie geen vrij geeft hoor, ik wil zijn kookkunst wel eens proeven.

Bij jullie is het nu volop zomer dus kan ik heerlijk genieten van jullie prachtige tuin.

Nog een paar kleine dingetjes bla...bla...bla...bla....

En ik heb een verrassing voor je, maar dat bespreken we wel als ik bij jullie ben.

Liefs tante Lydia. *(kijkt haar moeder aan)*

Emma: Dat is je tante uit Nieuw-Zeeland.

Anna: Een man? Een huisknecht? Kinderen? Dit klopt niet hoor mam.
Emma: Waarom niet?
Anna: Wilt u zeggen dat u al die jaren een vader, een zootje broertje en zusjes en een huisknecht voor me verborgen hebt gehouden?
Emma: Nee, geen zusjes, alleen een broertje.
Anna: Mam!!!!!! Heb ik een broertje?
Emma: Hij heet Walter.
Anna: Walter? Heb ik een broer die Walter heet?
Emma: Nee, niet echt natuurlijk.
Anna: Jemig mam, doe eens duidelijk. Heb ik nou een broer of niet?
Emma: Ja.
Anna: Waar is hij dan? Staat 'ie op sterk water in het schuurtje?
Emma: Nee natuurlijk niet.
Groen: *(komt rechtsachter naast de schuur op, spreekt alles behalve ABN)* Moge dames. Lekker weertje, wat?
Emma: Goedemorgen Groen. Wat ben je vroeg? Ik moet eerst even kijken wat ik nodig heb hoor.
Groen: Nou mevrouwetje, dat hoeft niet hoor. Van mijn krijg u niks meer. Ik krijg nog wat van u. Geld.
Emma: Dat kan nooit zoveel zijn meneer Groen.
Groen: *(pakt opschrijfboekje)* Om precies te zijn 476 euro en 89 cent.
Emma: Nou zullen we dan eerst maar eens gaan zitten en aan de koffie gaan. Anna, schenk meneer Groen eens in.
Groen: *(gaat zitten)* Dat vind ik nou fideel van u, doe mij maar zwart, zonder suiker want ik mot om de lijn denken, nietwaar.
Emma: U heeft nog een mooie lijn hoor meneer Groen. *(gebaart dat Anna koffie in moet schenken en pakt een bloempot, bloembak of baksteen)*
Groen: U mag mijn wel complimenten geven maar het blijft 476 euro en 89 cent.
Anna: Wat doet u toch naar tegen moeder. Zij wil alleen maar vriendelijk zijn.
Groen: Kind, ik ken je moeder al jaren, altijd even vriendelijk maar betalen ho maar. *(Emma laat met kracht het 'wapen' op het hoofd van Groen neerkomen. Groen zakt geluidloos van zijn stoel af)*
Anna: Mam, wat doet u?
Emma: Gewoon, ik sla meneer Groen bewusteloos.
Anna: Hij komt alleen om zijn geld, nog geen reden om hem half dood te slaan.
Emma: Anna stel je niet aan, die man is niet dood. Kom we moeten hem veilig opbergen. Ja, in het schuurtje lijkt me wel wat. *(Anna beweegt verder niet)* Wat sta je daar nou weer sukkelig te kijken. Help

liever een handje. *(pakt been van Groen en probeert hem naar het schuurtje te slepen. Ergens vanuit uit de tuin klinkt de stem van Ludewien. Emma schrikt en laat benen vallen)* Oh God, Ludewien komt er aan.. Kom, vlug in het schuurtje. *(Anna schrikt wakker en rent de schuur in. Emma kijkt verbijstert haar dochter na. Zij doet de schuurdeur weer open en haalt Anna er uit)* Niet jij, hij moet de schuur in. *(ze slepen Groen het schuurtje in)*

Ludewien: *(op, zij heeft haar schildersezal, kwasten etc. mee.)* Oh Freule wat een prachtige ochtend. Werkelijk fantastisch weer om een schilderij te maken. Ik voel de artistieke vibraties weer opborrelen.

Emma: *(doet net het schuurdeurtje dicht)* Ah, Ludewien. Vroeg op pad?

Ludewien: De lucht is gewoon zwanger van vibraties. Oh ik voelde het vanochtend al. Helemaal zwanger. Ik voel gewoon dat ik vandaag een meesterwerk ga maken..

Anna: Gaat u weer wat moois verven?

Ludewien: Meisje toch. Ik schilder. Ik ben een kunstenares. *(uit de schuur klinkt nu gestommel)* Freule, hoort u dat? Het lijkt wel uit de schuur te komen.

Emma: Ohhhhh misschien valt er wel iets om. *(gerommel aan de schuurdeur)*

Ludewien: Nou kijk toch het lijkt wel of er iemand zit opgesloten.

Emma: Toe Anna ga jij eens kijken.

Anna: Echt niet.

Emma: Lafaard. *(zij gaat de schuur in en slaat Groen weer half bewusteloos)*

Anna: Dat is onze nieuwe Vlaamse Geus. Hij is nog wat wild.

Ludewien: Meisje toch, het is geen Geus. Het is een Vlaamse Reus. De Vlaamse Reus is erkend in de kleurslagen: Haaskleur, Konijngrijs, IJzergrauw, Blauwgrijs, Blauwgrauw, Blauw, Zwart, Geel en Wit. Oh een fantastisch kleurenpalet. *(Emma komt weer te voorschijn)* Valt niet mee hé een Vlaamse Reus tam te krijgen.

Emma: Ehhhh Vlaamse Geus?????? Nou ... nee.....niet echt.

Ludewien: En weet je hoe dat komt Freule? Dieren moet je niet opsluiten, dieren horen vrij te zijn. Vrij in hun natuurlijke habitat. Niet opsluiten in een kooitje.

Daar krijgen ze stress van. Dat is dierenmishandeling.

Anna: We doen echt heel lief met het diertje hoor. En we houden hem niet zo lang in een kooi hoor. Met kerstmis staat hij op tafel.

Ludewien: Ohhhhh, moordenaar. Je zet zo'n schattig reusje toch niet op tafel.

Anna: Nou we moeten toch ook eten?

Ludewien: Soja! Dat is een uitstekende vervanger voor vlees. Freule,

ik zou het op prijs stellen als u dat beestje zijn vrijheid weer terug geeft. Ik koop hem wel van je over, dan geef ik hem zijn vrijheid wel. Je weet dat ik lid ben van Stichting Wakker Dier, Stichting Aap, Redt de Zeehond, Stichting red de huismus en het WereldNatuurFonds.

Emma: Ja dat weet ik, Ludewien. Ik haal hem straks wel uit het schuurtje, dat beloof ik je.

Ludewien: Hmmmm, ik mag zeker wel even kijken? Dan vertel ik hem meteen dat hij straks weer van zijn vrijheid kan genieten.

Emma: Teveel mensen in het schuurtje zorgen denk ik voor veel stress en dat willen we het beestje niet aandoen, toch?. Ga eerst maar lekker schilderen. De lucht is nu prachtig.

Ludewien: Je hebt gelijk, maar als ik straks terug ben neem ik hem gelijk mee. En jij *(tot Anna)* moest je diep schamen. Zolang ik leef zal geen Vlaamse Reus met Kerst op het menu staan. Het arme dier, de poten van zijn lijf getrokken, volgepropt met een vulling van champignons en zwezerik. Hartverscheurend! *(af)*

Emma: Ludewien van Bronckhuize, pffffffffffff dat kunnen we nu echt gebruiken.

Anna: Stuur haar dan weg.

Emma: Nee dat kan niet, zij huurt het zomerhuis vlak bij de boomgaard en dat geld kunnen we goed gebruiken Anna.

Baak: *(komt op, hij is bloemist en heeft een groot boeket bij zich)* De Fleurop bezorgdienst. Bent U Freule Emma van Walraven de Beaufort?

Emma: Ahhhhhh weer een man.

Baak: Pardon?

Emma: *(tot Anna)* Ik wil hem.

Baak: Nou, nou freule, niet zo opgewonden hoor. Het is maar een simpel boeketje.

Emma: Ik wind mij op wanneer ik dat wil mannetje.

Baak: Ik ben uw mannetje niet, ik kom dit boeket bezorgen.

Emma: In de schuur!

Baak: In de schuur? Ik bezorg alleen maar, wat u verder met het boeket doet moet u zelf weten.

Emma: In de schuur!

Baak: Gaat het wel goed met u?

Emma: *(heeft een hooivork of zo iets gepakt)* In de schuur.

Baak: Geweld lost niks op hoor mevrouwtje.

Emma: Als jij niet razendsnel die bloemen in de schuur legt kan je alvast Aronskelken voor je eigen begrafenis bestellen. In de schuur!

Baak: Ik ga de schuur niet in.

Emma: Ik duw die hooivork dwars door dat miezerige bloemisten lijfje

van je zodat de punten er bij je rug weer uitkomen.

Baak: Ehhhh weet u wat, ik leg de bloemen hier neer, u hoeft niet te tekenen voor ontvangst en ik ga heel zachtjes weer weg.

Emma: Oh nee, jij blijft netjes hier. In de schuur!!!!

Anna: Ik zou het maar doen meneer. Moeder is erg gevaarlijk op dit moment.

Emma: Heel gevaarlijk. *(loopt op Baak af en drijft hem richting schuur)*
Anna, deur open. *(Anna doet deur open. Baak verdwijnt achterwaarts in het schuurtje. We horen vervolgens een hoop geluid en gekreun. Emma doet deur achter haar dicht)* Zo, dat is nummer twee.

Anna: Wie is die man?

Emma: De bloemist, wie anders?

Anna: Ja, altijd handig om een bloemist in het schuurtje te hebben.

Emma: Het is een man Anna. Een man. Ik heb mannen nodig.

Anna: Vanwege die tante uit Nieuw-Zeeland?

Emma: Ja, tante Lydia, de jongste zuster van mijn moeder. Op 16-jarige leeftijd is zij met ruzie het huis uitgegaan. Waarom precies weet ik niet maar ze was al vrij jong het zwarte schaap van de familie geworden. Jarenlang heeft niemand iets van haar gehoord totdat ze opeens weer verscheen. Bij opa en oma werd ze niet binnen gelaten en de rest van de familie moest ook niets van haar weten.

Anna: Best wel hard voor haar.

Emma: Jij was toen net geboren en ik heb tante toen in huis gehaald.

Anna: Ze zal wel blij geweest zijn met u.

Emma: Ze was heel blij maar ook eigenlijk wel heel verbaasd een vrouw aan te treffen met een baby maar zonder man.

Anna: Had u niet gewoon de waarheid kunnen vertellen?

Emma: Nee, je vader was vlak voor je geboorte met de noorderzon vertrokken en die schande wilde ik voor tante verborgen houden. Ik had je vader voor een jaar naar een booreiland in de Perzische Golf verzonden. En toen tante weer terug ging moest ik haar beloven elke maand een brief te schrijven en haar op de hoogte te houden van ons gezin hier.

Anna: En dus verzon u een heel gezin inclusief een broertje en een huisknecht die niet bestonden?

Emma: Ik geloof dat ik eigenlijk een soort wereld creëerde in mijn brieven aan tante die nooit werkelijkheid kon worden.

Anna: Gewoon u eigen Goeden Tijden, Slechte Tijden dus.

Emma: Ja, eigenlijk wel. En nu komt tante dus deze kant op en als zij ontdekt dat ik al die jaren haar heb voorgelogen dat trekt zij de toelage natuurlijk in en kunnen we opzoek naar een flatje in een Vinex-wijk.

Anna: Dus daarom bent u nu mannen aan het verzamelen. Maar u kan toch niet zomaar met de eerste de beste vent die langs komt gaan trouwen?

Emma: Oh nee, dat gebeurt ook zeker niet. Ik dwing ze om het spelletje mee te spelen zolang tante hier is.

Anna: En u denkt dat ze wild enthousiast mee zullen doen. Mam! Ze liggen bewusteloos in het schuurtje. Dat vindt geen enkele man prettig.

Emma: Dat los ik zo meteen wel op. Eerst nog een broertje voor je vinden. Van wie zijn die bloemen trouwens?

Anna: *(kijkt op kaartje)* Freule Lydia La Montagne.

Emma: Ach wat lief, van tante Lydia. Nou zet ze maar gauw in een vaas. *(Anna neemt bloemen op en gaat af. Emma gaat zitten en overpeinst de situatie)*

Vera: *(een duidelijke dame van lichte zeden)* Waar is 'ie?

Emma: Wie?

Vera: Dat kleine gluiperige miezerige mannetje.

Emma: En waarom denkt u dat zoiets hier zou moeten zijn?

Vera: Z'n auto staat voor de deur.

Emma: Zo, staat zijn auto voor de deur.

Vera: Als ik hem in mijn handen krijg knijp ik hem fijn.

Emma: 't Is zeker geen vriend van u?

Vera: Nee, niet meer.

Emma: Oh?

Vera: Hij heeft me dik anderhalf uur laten wachten.

Emma: Waarop?

Vera: Op hem natuurlijk. Jemig mens, jij bent ook niet echt bij de pinken is het wel.

Emma: Het is niet mijn dag nee.

Vera: Als ik dat kleine zweterige garnaaltje in mijn handen krijg is het zijn dag ook niet meer.

Emma: U vindt het wel heel erg geloof ik.

Vera: Ik kom helemaal uit Sexbierum, met de trein. En die slapjanus laat me gewoon staan op het perron.

Emma: En toen bent u weer weg gegaan.

Vera: Echt niet. Ik ben hem aan het zoeken. Ik zal hem wel krijgen, die meneer met z'n mooie praatjes.

Emma: Ik wens u succes met zoeken, maar hier is geen man hoor. *(gekreun uit de schuur)*

Vera: Kijk eens aan, meneer heeft zich in het schuurtje verstopt, nou ik zal hem eens effe slopen. *(wil naar schuur)*

Emma: *(snel voor de schuurdeur)* Doe maar niet. Het is onze Vlaamse

Reus. Dat is een soort konijn. Hij is nogal wild. Het is paringstijd. Mannetjes en paringstijd, u weet wel hoe dat gaat.

Vera: Nee dat weet ik niet. Ik heb het niet zo op mannetjes.

Emma: Oh..bent uehhhhhh

Vera: Echt niet. Dat al helemaal niet. Laten we zeggen dat ik de laatste tijd nogal wat teleurstellende ervaringen met mannen heb gehad. En hij daar (*wijst richting schuur*) is wel de meest teleurstellende ervaring die ik heb gehad. Ik dacht dat we wat moois hadden. Ik dacht dat hij werkelijk mijn type was. Nou ik begin er niet meer aan. En mijn computer donder ik het raam uit.

Emma: Is dat niet zonde?

Vera: Zonde? Daar is het allemaal mee begonnen. Ik heb dat minkukeltje op het internet ontmoet. Nou het zijn allemaal oplichters en ze willen maar één ding. Eerst heel lief hoor, heel begrip vol en ook nog een bloemetje opsturen met een leuk kaartje d'r bij. Ik dacht echt dat het mijn type was.

Emma: (onderbreekt) Ehhhh ja, dat is echt heel vervelend voor u, maar nogmaals hier is geen man.

Vera: Ik blijf in de buurt, ik zal hem vinden dat ventje. En als u hem verbergt ga ik met u ook nog een fijn appeltje schillen. Ik laat me niet zomaar in de maling nemen. Ik dacht echt dat we wat moois hadden.
(af)

Anna: (op) De bloemen staan in een vaas hoor.

Emma: Mooi. Als jij vast de kamers in orde wil maken? Morgen komt tante al aan.

Anna: (zucht) Moet dat echt, ik moet ook nog naar de manege toe.

Emma: Ja dat moet echt, ik heb genoeg te doen.

Anna: Ik ga al weer. (af)

Emma: Zo nu eerst nummer één maar uit het schuurtje halen. (*loopt naar de schuur*)

Tante: (*komt op*) Emma!!!!!!!

Emma: Tante Lydia?

Tante: Ik ben er. Eindelijk! (*schuurdeur gaat stukje open*)

Emma: (*vliegt naar schuur, deelt trap uit en slaat deur dicht*) Zo tante, bent u niet een paar dagen te vroeg?

Tante: Nu moet jij eens goed luisteren Emma. (*weer gaat deur open*)

Emma: (*vliegt weer naar deur, deelt weer trap uit en slaat deur weer dicht*) Ik luister.

Tante: Ik heb bijna 24 uur in het vliegtuig gezeten. Het zou leuker zijn als je wat meer blijdschap liet zien, nu ik er ben.

Emma: Oh tante, ik ben ook blij, zo vreselijk blij. Maar ik had u nog niet verwacht.

Tante: Ik heb mijn komst toch aangekondigd?
Emma: Ja natuurlijk maar ik ben denk ik een beetje in de war.
Tante: Krijg ik nog een omhelzing? (*deur weer open*)
Emma: (*weer naar schuur, weer trap uitdelen en weer deur dichtslaan*)
Oh tante (*omhelst tante*) Wat heerlijk u weer te zien. Gaat u zitten.
Tante: (*gaat zitten*) Wat doe je toch steeds in die schuur?
Emma: Oh de deur sluit een beetje slecht. Maar vertel eens, bent u alleen? U zou Bregje toch meenemen?
Tante: Oh die mopperkont loopt zo langzaam. Ze is wel heel erg aardig hoor, maar ze moppert soms zoveel. Zo en waar is de rest?
Emma: De rest?
Tante: Ja, Jaap en Jochem, Anna en Walter.
Emma: Die zijn....ja waar zijn ze eigenlijk. Geen idee waar ze zijn....nou ja, in elk geval niet in de buurt.
Anna: (*op*) Mam ik heb het geregeld hoor...oh u heeft visite...
Emma: Anna, dit is mijn tante Lydia.
Anna: Bent u niet een paar dagen te vroeg?
Tante: Begin jij nu ook al?
Emma: Anna gedraag je en zeg je tante eens gedag.
Anna: Gedag mevrouw, goede reis gehad.
Tante: Nee, niet echt maar nu ik hier ben en jullie weer zie is dat alweer vergeten. Waar is je vader lieverd?
Anna: Die is weggelopen.
Tante: Weggelopen?
Emma: Anna, doe niet zo mal. Wat moet tante wel niet denken. Ze maakt een grapje hoor tante. Jaap is hier ergens in de buurt. Ik denk dat hij zich nuttig maakt, hout aan het hakken of een praatje aan het maken met de groenteboer.
Tante En waar is Walter?
Anna: Walter?
Tante: Ja, je broer.
Anna: Weet ik ook niet. Ik denk dat hij..
Bregje: (*komt op*) Mevrouw Lydia! Mag ik u er op wijzen dat wij onverantwoord bezig zijn? IK ben verantwoordelijk voor uw gezondheid en u gedraagt zich als een oude eigenwijze vrouw. Op deze manier kan ik mijn werk absoluut niet naar behoren uitvoeren.
Tante: Nou nou, Bregje. Ik mankeer niets hoor.
Bregje: Wij hebben spataderen, een nieuwe heup, net een staaroperatie achter de rug en we zijn ook nog gedotterd. Noem dat maar niks. Hebben we al water gedronken?
Tante: Nou nee, ik ben nog bezig iedereen gedag te zeggen.
Bregje: Ik sta er op dat we eerst wat gaat drinken. (*ziet Anna*) Oh,

meisje ga jij even een glas water halen. Hup, meteen. Zo meteen drogen we nog uit.

Tante: Ik waardeer je bezorgdheid Bregje, maar doe zelf ook is wat rustiger.

Bregje: Dat gaat niet als u zo onverantwoord bezig bent. Water is het devies en we nemen meteen het groene pilletje daar bij.

Tante: Ik heb een hekel aan groene pilletjes. Moet dat nou echt.

Bregje: Dat moet! U heeft meer dan 2 kilometer gelopen en dan bent u verplicht een groen pilletje te nemen. Het staat allemaal omschreven hoor.

Tante: Het is al goed. Ik neem het pilletje wel. Emma, dit is dus Bregje. Mijn eigen verpleegster. Niet dat ik die nodig heb hoor.

Emma: Dag Bregje. Ik ben Emma en dit hier is mijn dochter Anna.

Bregje: Je ziet wat bleek kind. Eten we wel genoeg verse groenten en fruit? Ik heb nog wel wat vitaminepilletjes bij me. Zal ik je straks meteen geven.

Anna: Nou dat hoeft niet hoor. Ik heb het niet zo op pilletjes.

Tante: *(tot Emma)* Ze is wel lief hoor maar ze deelt pilletjes uit alsof het snoepjes zijn.

Bregje: Ik ben gekwalificeerd verpleegster, ik weet wat ik doe en daarom heeft u mij ook uw gezondheid toevertrouwd. We weten wat goed voor u is.

Tante: Bregje, ga eerst eens even zitten. Ach Anna wil jij wat water halen, dan is Bregje ook weer blij.

Anna: Goed hoor tante. *(ze wil weggaan. Er komt geluid uit het schuurtje, de deur beweegt)* Moeder!!!!!!! *(Emma vliegt naar de deur en schopt hem weer dicht)*

Groen: *(vanuit de schuur)* Mozes kriebel.

Tante: Wat was dat nu weer?

Emma: Oh dat is.....ja wat is dat ook al weer...dat is...hé toe Anna...

Anna: De Vlaamse Reus

Emma: De Vlaamse Reus, natuurlijk, onze Vlaamse Reus. Nog een beetje wild.

Bregje: Ik heb toch sterk de indruk dat er iemand in die schuur zit.

Tante: Volgens mij hoorde ik dat ook.

Emma: Dat moet u zich verbeeld hebben. Het zijn onze nieuwe Vlaamse Reuzen, het zijn mannetjes.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto